

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXVIII. De Appellationibus, Recusationibus & Relationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

Finire litem, & potestatem iudicis, ad causam, in qua jus dixit: item jus inter partes, inter quas lata: quia re-
c. pen. b. t. ter alios acta ac iudicata jus non facit, aliis præjudicat regulariter.

De Appellationibus, Recusationibus & Relationibus.

TIT. XXVIII.

Sententia a iudice lata, si hæc victor-
l. i. D. h. t. tur iniquior, poterit ab ea appellari, et
in pr. estque frequens & necessarius appella-
 di usus, quippe iniquitatem iudicantis
 vel imperitiam corrigens.

1. Quid est Appellatio?

Appellatio est ab inferiore iudice
 per iorem facta provocatio, in
 gravaminis illati vel inferendi.

2. Quotuplex est appellatio?

Duplex, alia *Judicialis*, quæ proprie
 stricte dicitur Appellatio, alia *Extra-
 judicialis*. Illa in iudicio a sententia sive
 tiva sive interlocutoria sinterponitur, ut
 corrigatur; hæc vero ab actis sive de
 extrajudicialibus, ut dum appellatur
 electione, spoliatione, & similibus.

*Clem. 3.
 eod.*

3. An ergo etiam a sententia interlocutoria appellare licebit?

Jure quidem civili regulariter non licet, nisi certis casibus, quibus interlocutoria habet vim sententiæ definitivæ: c. 5. §. si ve- at jure Pontificio ab omni interlocuto- ro c. 51. & ria, imo & ab omni gravamine, etiam 59. hoc tit. extra judicium alicui illato vel inferen. Sess. 24. c. do, recte appellatur. Hodie ex decreto 20. de re- Conc. Trid. non aliter permittitur appel- form. c. 5. lare a sententia interlocutoria, quam si in fine c. 11. vim definitivæ habeat, & gravamen conti- & 13. b. t. neat irreparabile.

4. In quibus causis permessa est appellatio?

In omnibus causis, tam civilibus & l. 14. §. l. levioribus, quam criminalibus & majori- 29. C. eod. bus. Attamen si crimen fuerit notorium, d. c. 13. & c. Reus condemnatus appellans non auditur, 61. §. porro qui tum constat eum tantum appellare dif- eod. Vall. ferendæ pœnæ causa, quod non debet ad- hic §. 4. n. mitti: Pluresque alii sunt casus & causæ, 6. & seqq. in quibus non appellatur. c. 65. hoc t.

5. Quoties permillum appellare?

l. un. C. Ne lic. in una

Ab una eademque sententia tertio ap- eademque pellare non permittitur: quia præsumit causa. lex & canon illud esse justum, quod

L tribus

tribus diversorum judicum conformi sententiis est firmatum; eaque est sumptio juris & de jure.

6. *A quo, & ad quem judicem est appellandum?*

A judice inferiori, qui sententiam tulit, ad ejus proxime superiorem, & gradatim ad hujus quoque proxime immediate superiorem, ne alias cogatur confundi jurisdictionem: adeo ut omisso judice aliquo intermedio, neminem ad ipsum Principem liceat appellare, saltem jure civili. Nam jure Pontificio permittitur cuilibet appellare a quolibet judice inferiore ad S. Pontificem, tam a judicibus intermediis. Idque tam in re, quia S. Pont. omnium inferiorum judicum jurisdictionem habet, omnique & singulorum est judex. Atque princeps inferiorum judicum jurisdictionem a se abdicavit.

l. 21. in pr.

D. eod.

c. 7. 31.

34. & 52.

b. 1.

re, saltem jure civili. Nam jure Pontificio permittitur cuilibet appellare a quolibet judice inferiore ad S. Pontificem, tam a judicibus intermediis. Idque tam in re, quia S. Pont. omnium inferiorum judicum jurisdictionem habet, omnique & singulorum est judex. Atque princeps inferiorum judicum jurisdictionem a se abdicavit.

7. *Coram quo?*

Regulariter interponenda est appellatio coram eodem Judice, qui sententiam tulit: nisi vel justus metus prohibeat, vel is, qui appellare desiderat, copiam non habeat a quo habere nequeat, quo casu subest appellatio coram probis viris, vel coram Notariis & testibus appellare.

c. ult. b. t.

& ibi Gl.

8. *Quo*

8. Quando appellandum?

Vel statim a sententia lata, quod dicunt, *illico appellare*, sine libello, & viva voce. Estque hoc tutissimum, quia *l. 14. C. eod.* ibi satis est, si dicat tantum, *Appello*. Vel *l. 2. D. eod.* si non appellaverit illico, appellandum est intra decendium, id est decem dies a die latæ sententiæ, vel a die, quo sententiam latam esse intellexerit is, qui appellare vult, & quidem in scriptis. *l. 6. §. fin. autem C. eod.*

9. Qui dicuntur Apostoli?

Sunt litteræ dimissoriæ, quas Judex a quo transmittit ad judicem superiorem ad quem appellatum est, in testimonium & fidem appellationis interpositæ.

10. Quotuplices sunt Apostoli?

Triplices. Dimissorii, Reverentiales & Refutatorii. *Dimissorii* jam definiti sunt. *Reverentiales* sunt, quando non ob causæ justitiam, sed solum ob reverentiam Judicis superioris ad quem appellatur. Judex a quo defert appellationi. *Refutatorii* sunt, quibus Judex a quo reddit causam Judici ad quem, cur appellationi non detulerit. Nam cum appellans petit apostolos dimissorios, ex adverso appellatus seu intimatus, ut hodie lo-

quantur Pragmatici, petit sibi dari
stolos refutatorios.

11. *Intra quod tempus petendi ab appell*

Intra XXX. dies, a die, quo la
sententia, idque sapius & instanter
stantius, instantissime. Alias si neg
rit eos petere appellans, præsumitur
lationem interpositam deseruisse; que
sumtio est juris & de jure.

12. *Intra quod tempus causa appella
finiri debet?*

Clem. Si- Intra annum, vel si sit justa causa,
cut eod. c. intra illud tempus finiri non possit.
8. hoc tit. intra biennium, a die interposita app
tionis computandum. Alias im
appellatio esse deserta; nisi per re
nem in integrum iudex ad quem est
causa indulserit appellatori termin
num.

13. *Quid est Recusatio?*

Qua alter litigantium recusat iudic
& negat se ejus stare velle iudicio
fenti causa, quamvis alias sit iudex
petens, eo quod ex justa causa sit
ctus. Causæ autem suspecti iudicis
variæ, & fere arbitrariæ. Effectus
cusationis est, quod causa recusatio

pendente, iudex in lite supersedere, nec l. Eum
progrēdi ulterius debeat.

quem 79.

§. 2. D. De
jud.

14. Quid est Relatio?

Est iudicis inferioris de iure dubitantis
ad superiorem, Pontificem vel Principem
transmissa consultatio, ut sciat, quid in
iudicando sequi debeat.

De Clericis peregrinantibus.

TIT. XXIX.

1. Quis dicitur Clericus peregrinans?

Qui ad Sedem Apostolicam, vel ad
limina Apostolorum peregrinationis
aliave ex causa proficiscitur.

2. Quid hic simile habet cum ap-
pellante?

Quod sicuti qui appellat ad S. Pont.
eximit se a iurisdictione Iudicis a quo, ita
& qui Romam, peregrinationis ergo iter
instituit, intelligatur ipso facto ad S. Pont.
appellare. Ideoque sicut pendente ap-
pellatione nihil est innovandum, ita ni-
hil est immutandum circa res ejus, qui
Romam profectus est.